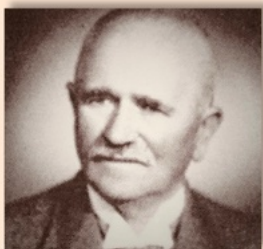

HISTORIE FIRMY

JSME S VÁMI JIŽ 120 LET

FRANTIŠEK MARTÍNEK
zakladatel
*1867 †1940

FRANTIŠEK MARTÍNEK
otec
*1903 †1980

ING. JIŘÍ MARTÍNEK
syn
*1940

MONIKA MARTÍNKOVÁ
vnučka
*1969

EDITA BÍLKOVÁ
pravnučka
*1997

KRYŠTOF BÍLEK
pravnuček
*1999

Rodinná tradice i dlouhá česká historie

Firmu založil prapradědeček František Martínek

Výraz „kočárník“ není v Malé československé encyklopedii (nakladatelství Academia 1986) ani ve Velkém slovníku naučném (encyklopedie Diderot 1999) k nalezení, v současnosti z českého jazyka zcela vymizel. Když si v roce 1905 otevíral **FRANTIŠEK MARTÍNEK** živnost lakýrnickou a výroby barev v pražské Liliové ulici v domě U Vořechovských, měl ve svém výučném listě mimo jiné i označení „lakýrnický dělník-kočárník“. Znamenalo to, že umí vytmelit, vybrousit, natřít a čistě nalakovat kočár v bezprašném prostředí. Nevstupoval rozhodně na tenký led, měl totiž za sebou mnohaletou zkušenost s prací po celé střední Evropě. Zdokonaloval své profesní znalosti v Rakousku, Německu, a především v Maďarsku. Zde vyráběl kočáry pro korunní princeznu Stéphanii, manželku rakousko-uherského následníka trůnu prince Rudolfa.

Po návratu domů se vrhl do díla. Představoval živnostníka houževnatého typu, byl člověkem vytrvalým, který se nepustil své věci ani po nezdarech. A ty ho stíhaly dost

často. V letním období zaměstnával průměrně tři až pět dělníků, v zimě pracoval v dílně sám. S rozvojem živnosti stoupal rozsah prací a potřeba fermežových barev. Proto zakoupil nálevkový třecí stroj o objemu 50 litrů poháněný elektromotorem. Barvy si třel jen pro potřebu vlastní živnosti, fermež, laky i pigmenty kupoval. Celoročně vyráběl asi pět tun barev. Po první světové válce, kdy do živnosti nastoupil jako učeň jeho syn František, nastala stavební konjunktura a firma se stěhovala do nových prostor v ulici U Staré školy. Celoroční výroba barev se zvýšila na víc než deset tun,

Obchod v Liliové ulici v roce 1905

Prodejna v Pařížské

dílna byla vybavena 80cm tříválcem, míchačkou na 100 litrů a postupně k nim přibýly i dva duplikátorové kotle, pod nimiž se topilo plynem.

Živnost prosperovala, k světu se měl i vyučený syn, který si v polovině dvacátých let nechal patentovat lakýrnický vేశák, vítanou pomůckou ve stavebnictví. Věnoval se i zdokonalování výroby barev. Pro svou tehdejší hlavní výrobní činnost – výrobu emailů na šperky – kupoval francouzskou pryskyřici a tmavší americkou pryskyřici na výrobu laku do tmelu. V roce 1930 se František Martínek senior stal s druhým největším podílem společníkem firmy Lakovar-chemická továrna, spol. s r.o., v Hradci Králové. Jednalo se o úspěšný podnik, který byl v té době výstavbou i technickým vybavením na velice solidní úrovni. Vyráběl prakticky všechny olejové výrobky se zaměřením na lakýrníky jako odběratele.

Jubilejní fotografie firmy Lakovar

Pradědeček lakýrník i sportovec

A co mateřská živnost v Praze? Tu odkoupil v roce 1932 od otce **FRANTIŠEK MARTÍNEK syn**, aby začal psát druhou kapitolu rodné firmy. Archiv hlavního města Prahy má v matrice učňů bývalého Společenstva lakýrníků, natěračů, malířů písma a štítů zapsán pod pořadovým číslem 1253 tento údaj:

„František Martínek, narozen 3. 7. 1903, který se učil lakýrníkem u firmy František Martínek v Praze od 1. 7. 1919 po dobu tří let. Zkoušku vykonal 1. června 1922 s výsledkem: z lakýrnictví – velmi dobře, z malířství písma

– dobře.“ V té době však vyučený lakýrník výborně ovládal i svůj koníček – běh na 800 metrů. Na této trati dokonce dvakrát oblékl reprezentační dres. Po absolvování vojenské základní služby vyměnil atletickou dráhu za cyklistiku. Na kole pak dosáhl světové úrovně. Pětkrát vyhrál domácí šampionát na dráze i na silnici a na mistrovství světa skončil dvakrát na čtvrtém místě. Navzdory výsledkům se však kolo v tehdejší době nemohlo stát prostředkem obživy, ten představovala profese lakýrnického dělníka v otcově firmě. Věnoval jí proto veškerou energii značně umocněnou předchozím vrcholovým sportem. Nejenže začal ve volném

Společný výlet zaměstnanců na Slovensko

časе pracovat na prvních poku-
sech ve výrobě i vaření laků
a emailů, ale navíc v průběhu do-
volené podnikal s manželkou stu-
dijní cesty do ciziny. V roce 1929
cestoval na motocyklu po Švýcar-
sku, Francii a Itálii, o rok později
autem Aero zavítal do Skandinávie
a pobaltských zemí Estonska,
Lotyšska a Litvy. Jeho poznatky
o tamní práci v oblasti barev
a laků si zapsal do svého deníku:
*„Ze všech těchto států se nám
v jakosti a čistotě práce mohou
rovnat jen Rakousko a Švýcarsko.
Francie uhýbá spíše do kumštu
a řemeslně se nám nevyrovná.
Naše sériové práce lakýrnické, bě-
lost emailů, jejich lesk a odborné*

*vypracování, to vše daleko předčí
okolní státy.“*

V roce 1932 se mladý František
Martínek osamostatnil odkoupe-
ním živnosti od otce. Stalo se tak
v období nejhlubší hospodářské
krize, kdy bylo nutné svádět těžký
existenční zápas. Jako samostatný
mistr prováděl práce lakýrnické
s vlastními barvami, laky a emaily.
Zprvu zaměstnával dva pracovníky,
později se jejich počet dle potřeby
zvyšoval. Dokázal předvídat vývoj
na trhu a dle toho rychle usměřňo-
vat vlastní činnost. Tvrdil, že
obchod má v tomto směru mnoho
společného s vrcholovým sportem.
Ve svém oboru se pravidelně

Továrna v Modřanech v roce 1936

účastnil veřejných soutěží a v konkurenci 30 až 40 firem z celého Československa končil vždy mezi pěti nejlepšími.

Zalistujme v deníku tehdejšího šéfa firmy: „Konkurence nemohla pochopit můj způsob práce. Nemohla pochopit ani v té době dost neobvyklý postoj k zaměstnancům. V čem spočíval? Šlo o to, že za-

nejenom spolehnout, ale mnozí z nich mě v agilnosti dokonce předčili. Dával jsem jim v jistém rámci naprostou volnost v jednání. Nikdy jsme nepracovali víc než 48 hodin týdně. Já sám jsem dělal manažera, šoféra, šéfa, chemika, nákupčího, vše muselo v mém případě probíhat rychle, musel jsem jít příkladem...”

Spolupráce se slavnými malíři

Firma se ve třicátých letech rychle rozrůstala. V roce 1935 byl v Modřanech dokončen nový výrobní objekt pod označením „František Martínek, výroba barev a laků Framar.“ Nacházela se zde varna s hliníkovým kotlem o objemu 800 litrů a dvěma dvousetlitrovými kotli. Třecí zařízení pak sestávalo ze čtyř stojatých tríválců a tří míchaček. Vyráběly se zde zhuštěné oleje, fermeže a laky.

Další etapa modřanské výstavby se uskutečnila v roce 1939, kdy byl zakoupen sousední pozemek a postavena továrna, v níž byla nová větší varna a zapuštěný zásobník na ředidla o objem 10 000 litrů. Pracovní kolektiv se rozšířil na 18 dělníků a administrativní pracovníci, navíc docházel podle potřeby i účetní. Již o rok dříve firma opustila původní krám U Staré školy a pronajala si nový podstatně větší v Pařížské ulici

Akvarelové barvy vyráběné pro malíře

městnanci se stali spolupodnikateli. Dohlíželi na mé kalkulace, k nim jsem si chodil pro kontrolu obtížných situací, viděli do mého účetnictví a znali přesně ceny, za které jsem zboží nabízel. A když to všechno znali a viděli můj malý zisk, tím větší byla jejich snaha. Měli totiž podíl 15 % z mého zisku. Toto otevřené jednání se zaměstnanci vyloučilo z našeho středu nepoctivce. V té době jsem měl 40 zaměstnanců, což bylo v oboru rekordní množství. Po dvou letech se z nich vytvořil základní kádr 15 dělníků, na něž jsem se mohl

č. 38. Nájem byl sice mnohem vyšší, nicméně nová poloha, která byla znatelně více na očích kupujících, vše bohatě vynahradila. Výloha obchodu dostávala každé dva týdny novou podobu (obrazy, sochy, keramika – vše bylo spojeno s firemními tubami barev pro umělce). Do obchodu mřilo stále více odběratelů zvučných jmen československého malířství, například Lada, Tichý, Hoffman, Rada, Zikmund. Právě při výrobě olejových barev pro umělce firma úzce spolupracovala s významnými výtvarníky. Ti dávali své posudky na jasnost barevných tónů, konzistenci, světlostalost. Šlo o komplexní technické posouzení.

Řada z nich docházela do výroby v Modřanech a účastnila se i míchání a tření, konečné fáze a plnění tub. Ona úzká spolupráce ukazovala na přednosti i případné vady firemních výrobků a nesmírně pomáhala při zvyšování jejich kvality.

Firma přežila druhou světovou válku

V roce 1938 získala firma smlouvu na nátěry sloupů elektrického osvětlení v celé Praze. Stalo se tak díky nízkým cenám, které konkurence nebyla schopna nabídnout. Důkazem vysoké kvality byl fakt, že barva vydržela po dlouhou dobu deseti let! Počátek druhé světové války se logicky promítl i do

Původní vzorkovnice Framaru

provozu firmy. Výroba byla citelně omezena malými přiděly oleju a pryskyřic a v roce 1941 byla výroba nátěrových hmot úředně zastavena. V té době se výroba orientovala na nedostatkové zboží (akvarely pro školy, barvy pro umělce, pasty a leštidla). V roce 1942 přišla další omezení a záhy byl majitel firmy František Martínek zatčen kriminální policií. Důvod? Rozsudek dvouletého trestu byl odůvodněn „nedovoleným zpracováním surovin pro válku důležitých.“ Osm měsíců byl vězněn v Praze na Pankráci, dalších osm měsíců v bavorském Bernau. Před vánočními svátky roku 1943 se z vězně stala pomocná síla u potápěčů. Později byl přemístěn do továrny poblíž Bayreuthu. V září 1944 byl propuštěn a mohl se vrátit ke své firmě, kterou vedla jeho manželka. Jak sám přiznal, měl hlavu plnou plánů, ale podlomené zdraví mu nedovolovalo zapojit se do práce naplno. Radost z konce války byla do jisté míry utlumena víc než půlmilionovou ztrátou, způsobenou vypálením krámu

Prodejna v Pařížské v roce 1938
a František Martínek při mobilizaci

Kolektiv Framaru po válce

a skladu v Pařížské ulici při květnovém povstání. Modřanská továrna však újmy nedoznala a výroba se v ní opět rozběhla již 15. května 1945.

Po válečných útrapách se stal šéf opět vůdčí postavou. V deníku je zapsáno: „Opět jsem pomáhal s nejhrubšími pracemi, abych pozvedl morálku. Ráno jsem zatápal hodinu před příchodem zaměstnanců a již v 7.05 pracovali všichni pilně a v teple. Zprvu nás bylo šest, devět, postupně stoupl počet na 18.“ Byla zrušena lakýrnická živnost a firma se zabývala jen výrobou. Podstatně se rozšířil její sortiment, téměř třetinu produkce tvořily umělecké barvy – vodové, anilinové, temperové a olejové. Úspěšný rozvoj firmy byl však přerušen v březnu 1949, kdy na ni byla uvalena národní správa.

Komunisté všechno ukradli

27. prosince 1949 byl František Martínek nucen předat výrobu včetně osazenstva národnímu podniku „Spojené továrny na barvy a laky“ a do Framaru byl dosazen

ředitel Příbyl. V roce 1952 byl František Martínek obviněn a předvolán. Jednalo se o jeden z politických procesů období 50. let. Byl odsouzen k pracím v Jáchymově a jako politický vězeň převezen do komunistického lágru Barbora. Tam mu bylo přiděleno číslo 2187 shodné s číslem, které měl jako vězeň v nacistickém Bernau. Následovalo násilné vystěhování z domu a další rozdělení rodiny. Naštěstí byl František Martínek 4. 5. 1953 na základě prezidentské amnestie po pěti měsících z pracovního tábora propuštěn. Aby neuškodil rodině, o pobytu

Fragment účetní knihy zakladatele

v Jáchymově a tamních podmínkách dlouho mlčel. Až na sklonku života označil lágř v Jáchymově za horší než nacistický lágř v Bernau.

„Byla k nám dosazena národní správa a mně bylo slíbeno, že výrobě zůstane pohromadě s celým kolektivem, podnik půjde dál a já budu pracovat jako mistr. Dopadlo to ale všechno jinak. Během krátké doby bylo kompletní zařízení sešrotováno a firma přestala na dlouhou dobu existovat. Její prostory převzala továrna Chirana, v níž jsem mohl pracovat jako šofér a závozník.“ Tolik z deníku Františka Martíňka.

Po návratu z komunistického lágřu v Jáchymově v roce 1953 se František Martíňek vrátil ke svému lakýrnickému řemeslu v Barrandovských ateliérech a později byl již jako důchodce lakýrníkem pod tehdejšími Národním výborem až do svých 75 let. Ve svém volném čase se i nadále věnoval svým dávným láskám

– cyklistice a trampingu ve známé chatové osadě Ztracenka. Tradice firmy byla na dlouhou dobu násilně přerušena. Lakýrničíně a barvám však zůstal věrný po celý život.

Boj o navrácení majetku

Psal se rok 1990, od sametové revoluce uplynulo pouhých pár týdnů, když se Ing. JIŘÍ MARTÍNEK v předvečer svých padesátin pustil do příprav obnovy rodinné tradice prodeje nátěrových hmot. Nečinil tak jen z morální povinnosti jít ve stopách dědečka a otce, ale především z touhy uplatnit své odborné znalosti v nové roli. Neboť jak o něm tvrdili jeho přátelé, ať byl zaměstnán kdekoliv, vždy jeho profese voněla barvami a laky. Vyučil se v oboru barvy a laky, pracoval jako zkušební lakýrník a současně studoval večerní průmyslovou školu chemickou. Poté studoval na Vysoké škole chemicko-technologické, kterou dokončil v roce 1966.

Pokračoval postgraduálním studiem na VŠCHT Pardubice, posléze dokončil i studium zaměřené na ekonomiku na Vysoké škole lesnické a dřevařské ve Zvolenu. Svě znalosti se rozhodl uplatnit i obnovením tradice rodinné firmy nesusoucí v období 1991–2002 název „Ing. Jiří Martíňek – Framar“. Od roku 2003 má firma ve štítu **BARVY FRAMAR, s.r.o.**

Počátky nové etapy však nebyly snadné. V roce 1991 mu byla vrácena na základě prvního restitučního zákona část dílen, v podstatě však jen budovy bez jakéhokoliv strojového vybavení. To bylo nutné zakoupit za pomoci dvoumilionové půjčky, aby mohl být v roce 1992 otevřen velkoobchod s nátěrovými hmotami.

Filozofie byla jasná: Co se vydělalo, to se investovalo do postupného rozšiřování. Až po dalších osmi letech soudních sporů dostal Jiří Martínek zbytek ukradeného majetku. Již od začátku se snažil směřovat své aktivity prodeje především do oblasti malých a středních firem se zaměřením na stavebnictví, malířské a natěračské práce, kovovýrobu, zpracování a úpravu dřeva a na specializované prodejny. Postupem času se pak dodávky rozšířily i do velkých firem. V roce 1994 byl zakoupen automat plně řízený počítačem, v roce 1997 další. V současnosti má firma sedm tónovacích automatů řízených počítači, jejichž pomocí je možné namíchat tisíce různých odstínů barev (na výběr je nyní z více než 30 000 odstínů) v množství od 0,7 litru. Hlavní oblasti tónování jsou fasádní a malířské barvy, krycí barvy na kov a dřevo a minerální podklady, lazurovací laky, dekorativní omítky a mnoho speciálních a průmyslových barev. Před koncem milénia byla firma rozšířena

Atlet Framaru

o další sklad v Praze Modřanech. Během polistopadové éry jste mohli navštívit i maloprodejny na Smíchově a v Braníku.

Rodinná firma se stále drží

I ve druhém století své existence zůstává vedení firmy v rukách rodiny. Po dědovi, otci a synovi přichází v roce 2000 vnučka **MONIKA MARTÍNKOVÁ**. I ona propadla kouzlu barev majících v rodinném erbu stoletou tradici. Spolu se svým otcem Jiřím tvoří rodinné jádro firmy na další desetiletí. Dva roky po nástupu čelila své první velké výzvě. V roce 2002 zasáhla Prahu velká povodeň, která se nevyhnula ani budovám

v Modřanech. Zničila sklady a na několik týdnů ochromila chod firmy. Po odklizení a opravách se velkoobchod opět otevřel. Nedlouho poté firma otevřela další prodejny. Více než 15 let měla pobočky v Kraslicích a v Chebu. Pro malou koupěschopnost však byly v roce 2018 postupně zavřeny. V roce 2009 vznikla prodejna se skladem v Holešovicích, která musela být v roce 2024 z důvodu ukončení nájmu také zavřena.

V roce 2018 firma získala první místo v kategorii **TRADICE Český Goodwill**. Jedná se o ocenění českých firem, které jsou nominovány veřejností a stejně tak veřejnost může hlasováním podpořit své favority. Barvy Framar, jakožto česká rodinná firma s již 120 let dlouhou tradicí, tedy nemohla chybět. *„Velmi děkujeme všem hlasujícím, porotcům a gratulujeme všem zúčastněným. Je nám ctí držet toto ocenění a stát na pódiu s kolegy ze světa českého podnikání.“*

Nástup nejmladší generace

EDITA BÍLKOVÁ, která je již praprapravnučkou zakladatele, se během studia i ve volném čase věnuje světu informatiky a marketingu. Není tedy překvapením, že se zapojuje do rozhodování o podobě Framaru v online světě. Její mladší bratr a zakladatelův prapravnuk

KRYŠTOF BÍLEK vedle svého zaměstnání pomáhá ve firmě s technickou podporou. Kdo nejde s dobou a není na internetu, jako by nebyl.

Následkem covidové situace byl proto založen nový e-shop. Staré webové stránky dostaly moderní podobu a reklama přechází plynule z novin a reklamních prostor v ulicích do článků a nabídek na internetu. Framar naleznete také na sociálních sítích, vzniká vlastní blog a zkušení pracovníci radí zákazníkům na prodejně i na dálku.

Právě během covidu nastalo období plné těžkých zkoušek. Během všech uzavírek a omezení se zastavily stavby nových i rekonstrukce starých budov. Tím utrpělo zákonitě i odvětví malířiny. Mnoho spoluprací skončilo, zkušení kvalitní řemeslníci odešli do důchodu a spousta mladých lidí se přeorientovalo na jiný obor.

Velké firmy propouštěly, malé se sotva udržely, nemálo jich skončilo. Naopak lidé, kteří trávili čas prací z domova, získali prostor na opravy a zvelebení svých obydlí. Díky tomu se Framar dostal do povědomí domácích kutilů. A jak všichni víme, zlaté české ručičky toho dokážou opravdu mnoho.

V této době má Framar již širokou konkurenci mezi hobby markety. S prodejnou a sídlem v Modřanech

si však stále drží své místo. Dbá na kvalitu svých služeb a produktů a drží si dlouhodobě nízké ceny. Ač nemůže vždy nabídnout výprodeje jako větší obchody, nabízí kvalitní poradenství, kompletní servis, tónování barev a velmi přátelský odborný přístup. I díky tomu si drží stále zákazníky a noví se rádi vracejí.

Co u nás naleznete a proč stojí za to nás navštívit?

Nejenže máme barvy a laky na různé povrchy, ale máme také širokou nabídku malířských potřeb, od štětců a válečků až po žebříky. Firma však nemá zájem jen o komplexní zásobování zákazníků, ale provádí i odbornou poradenskou službu zdarma. Máme proškolené zaměstnance, kteří mají zkušenosti z oboru a na každou otázku vám rádi trpělivě odpoví, ať už nás navštívíte osobně či kontaktujete

telefonicky nebo elektronicky. Podrobně vás provedeme procesem výběru barvy, vysvětlíme, které výrobky volit na jaké povrchy a proč, a poradíme s následnou aplikací. Nabízíme také zapůjčení vzorníků domů, abyste si tak byli opravdu jisti svou volbou barvy. V našem centru tónování pak připravíme odstín dle vašeho výběru a na počkání.

Firma neustále rozšiřuje svůj sortiment v oblasti tónování i v ostatních směrech. Velký důraz je kladen na výběr prodáváného sortimentu, který musí splňovat vysoké kvalitativní parametry a zároveň musí být cenově dostupný pro zákazníky. Rozšiřována je také specializace v průmyslových odvětvích, jako jsou například antikorozní ochrana a odvětví dřevozpracujícího průmyslu. Spolupracujeme s firmami, řemeslníky i maloobchodními zákazníky. Rádi vítáme

zákazníky mladé generace, které přiloží ruku k dílu a chtějí si domov upravit sami. Nabízíme tak jako jedni z mála junior slevu na kompletní malířský sortiment. Stejně tak si vážíme zkušeností a našich stálých zákazníků, pro které máme připravené věrnostní programy. Dále se snažíme lidem nabídnout i další služby. U nás v Modřanech naleznete také výdej některých kurýrních služeb. Nacházíme se kousek od sjezdu z Jižní spojky a máme vlastní parkoviště pro zákazníky přímo u hlavní silnice. S naložením zboží vám navíc rádi pomůžeme. Dostanete se k nám velmi snadno všemi běžnými druhy dopravy.

Naší snahou je, aby byl každý zákazník plně uspokojen v jednom místě nákupu. O správnosti této cesty svědčí skutečnost, že dnes má firma přes 9 000 registrovaných zákazníků a jejich počet se soustavně zvyšuje. A co chystá firma, mající v současnosti 10 zaměstnanců, do druhého století své činnosti? Půjde zejména o další rozvoj a vybavení firemního skladu, zlepšování technických a technologických řešení a systematické rozšiřování služeb pro zákazníky. K tomu slouží již probíhající pravidelné školení zaměstnanců a jejich neustálý odborný růst. Jelikož si vážíme našich kolegů, nabízíme program péče o naše zaměstnance, který se skládá z různých

zaměstnaneckých výhod. Musíme vyzdvihnout, že někteří jsou s námi již 30 let! A my jsme za to moc rádi.

Rodina Martínků v aktuálním složení – syn Ing. Jiří Martínek, vnučka Monika, pravnučka Edita a pravnuk Kryštof spolu s šikovnými zaměstnanci dále dělají maximum pro to, aby udrželi širokou nabídku, a především její kvalitu.

I ve sportu je tradice

V roce 1938 František Martínek založil tradici nového cyklistického závodu nesoucího jméno Framar. **VELKÁ CENA FRAMARU** se tak stala nejstarším dráhovým závodem v Evropě, který se stále koná, a dokonce získává na kvalitě a důležitosti. Závod se od svého založení pořádá každoročně s výjimkou tří let. Sám zakladatel závodu byl velkým sportovcem, pěstoval atletiku a cyklistiku. V pozdějších letech se uplatnil jako trenér a masér předních československých cyklistů. Od roku 1941 se Velká cena Framaru jezdí na velodromu v Praze Strašnicích. Na start se za dobu pořádání závodu postavilo a do listiny vítězů zapsalo mnoho předních závodníků včetně mistrů světa a olympijských vítězů. V roce 2000 byl závod zapsán mezi deset velkých cen sprinterů světového kalendáře Mezinárodní cyklistické unie (UCI). Od roku 2023 je závod

Velká cena Framaru

zařazen do nejvyšší kategorie UCI – Class 1, kde sportovci získávají důležité body do výsledkového žebříčku, na jehož základě se nejlepší cyklisté mohou zúčastnit mistrovství světa a olympijských her.

Díky partnerství firmy Framar a dalších cyklistických nadšenců a sponzorů je zachována tradice tohoto závodu i odkaz jejího zakladatele. „Jsme hrdi na to, že naši soutěží přispíváme k tomu, aby čeští cyklisté vyrůstali a zlepšovali svoje výkony. Framar zůstane i do budoucna symbolem dlouhodobého snažení, mající za úkol přivést naši závodní cyklistiku na mezinárodní úroveň. Ctíme v tomto směru záměry mého otce,“ říká Jiří Martínek, syn zakladatele Velké ceny Framar.

Podporujeme naše Modřany a pomáháme potřebným

I když jsme malá firma, snažíme se pomáhat a přispívat na akce pořádané v Modřanech. Za dobu naší podpory jsme se stali patrioty této části Prahy. V době povodní v roce 2002 jsme pomáhali darováním malířských barev postiženým domácnostem. Sponzorin- gem auta podporujeme orga- nizace Sociální služby pro Prahu 12 a Klokánek. Naleznete u nás dlouhodobě i jejich kontejner, kam můžete darovat věci pro děti. Dále pomáháme i neziskové orga- nizaci Naděje. Zároveň díky našemu úzkému spojení s cyklistic- kým světem a sponzorství Velké ceny Framar pomáháme přiblížit tento sport dalším generacím.

Výuční list z roku 1892

U příležitosti svého 120. výročí vydal Framar v roce 2025.

Barvy Framar

Barrandova 4, Praha 4 – Modřany

Tel.: 800 179 247

www.barvy-laky.cz

